

Návštěva prof. Telegena

Právní romanista z Utrechtu J.W. Telegen a jeho žena Olga, rovněž graduovaná v tomto oboru byli jedněmi z řady vědců, kteří v posledních dvou letech navštívili naši fakultu.

Tato manželská dvojice je sympatická svoji vědeckou spoluprací, jejich závěry jsou výslednicí vzájemných dialogů a oboustranné inspirace.

Svým názorovým postojem jsou oba blízcí vědeckému okruhu Prof. Hanse Ankuma z Amsterdamu, kterého jsme přivítali v říjnu loňského roku.

Holandsko je zemí, kde se právní romanistika těší velké pozornosti jak v oblasti propedeutiky, tak v oblasti vlastního vědeckého výzkumu. Hans Ankum a jeho žáci, mezi které Telegenovi patří, představují jednu z nejvýznamnějších právně-romanistických škol v Evropě. Svou pozornost zaměřují zejména na nový výklad pramenných materiálů, přičemž dochází mnohdy ke zcela novým či kontraverzním závěrům ve vztahu k německé pandektistice 19.stol., která je základem i našeho tradičního chápání jednotlivých pojmů. Závěry pak směřují k dogmaticko-právním problémům současné civilistiky.

V rámci svého výzkumu se soustřeďuje prof. Telegen také na neprávní prameny, zejm. na dílo M.T. Cicerona, z jehož spisů a soudních řečí dovozuje důležitá autentická svědectví, jež mohou posloužit k pochopení forem a způsobů aplika-

ce různých právních institutů a zejména jednotlivých žalob.

Ukázkou tohoto způsobu uvažování a vědeckého postupu byla i přednáška, kterou přednesl J. W. Telegen studentům prvního ročníku začátkem května t.r.

Při exegezi textů z Digest a Gaiových Institucí se J.W. Telegen zabýval zajímavým problémem srovnání římského a novodobého pojetí obligace, tak jak ho chápe původní koncepce NBW (Nederlands Burgerlijk Wedboek – Holandského občanského zákoníku), tedy nejmladší civilistické kodifikace v Evropě. Proti ní postavil svou koncepci pojetí obligace, která je spojena z rozlišením *res corporalis* a *res incorporalis* a jež podle výsledků jeho vědeckého výzkumu také odpovídala způsobu uvažování právníků římského klasického období.

Publikace celého textu přednášky se objeví v některém z příštích čísel tohoto časopisu a bude mimo jiné ukázkou, jak právní romanistika dokáže novými myšlenkami oslovit současnou právní vědu.

Podle Meijeerse, který byl původním autorem koncepce NBW (Nederlands Burgerlijk Wedboek) je pojetí obligace neurčitého charakteru, protože je zároveň jak právem relativním, tak absolutním. Tato dvojsmyslnost, podle Meijeerse, vyplývá z římského práva a přesněji z rozlišení *res corporalis* a *res incor-*

poralis, poněvadž obligace podle římské- chápání, byla řazena mezi res incorpora-
ho práva, která je východiskem pro naše les.

Michaela ŽIDLICKÁ